

Ontwerpbesluit van

nr.

houdende wijziging van het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector, het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft en het Besluit prudentiële regels Wft (Wijzigingsbesluit financiële markten 2011)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van dd, FM/2010/xxxx M,;

Gelet op de artikelen 1:81, eerste lid, 3:9, derde lid, 3:17, tweede lid, 3:57, tweede lid, 3:72, vijfde en zevende lid, 3:73, 3:99, derde lid, 4:10, derde lid, en 4:20, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht;

De Raad van State gehoord (advies van dd mm 2010, no. W.....);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën van dd mm 2010, FM/2010/xxxx U;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Na artikel 12 van het **Besluit bestuurlijke boetes financiële sector** wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 12a

Overtreding van een voorschrift, gesteld in een hierna genoemd artikel van de verordening ratingbureaus, is als volgt beboetbaar:

Artikel	Boetecategorie
4, eerste, derde en vierde lid	3
5, eerste lid	3
6, eerste en tweede lid	3
7, eerste tot en met vijfde lid	2
8, eerste lid	1
8, tweede tot en met zesde lid	2
9	2
10, eerste tot en met zesde lid	1
11, eerste tot en met derde lid	1
12	1
13	1
14, eerste lid	3
14, derde lid	2

Artikel II

Het **Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen** wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 15 komt te luiden:

Artikel 15

De betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in artikel 12 staat niet buiten twijfel indien deze veroordeeld is ter zake van een misdrijf als genoemd in onderdeel 1 van bijlage C tenzij:

- a. er sinds het onherroepelijk worden van de uitspraak acht jaren of meer zijn verstreken; of
- b. de Autoriteit Financiële Markten op grond van de omstandigheden of belangen, genoemd in artikel 16, tot een andere vaststelling komt.

B

In artikel 77, eerste lid, onderdeel a, wordt na “zijn naam en adres” ingevoegd:, de hoedanigheid waarin hij optreedt tegenover de consument.

C

Artikel 149a wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid wordt "cliënt" telkens vervangen door: consument of cliënt.
2. Het derde lid komt te luiden:
3. Onverminderd het eerste en tweede lid verschaft of ontvangt een aanbieder, bemiddelaar of adviseur voor het bemiddelen of adviseren inzake een betalingsbeschermers, complex product, hypothecair krediet of uitvaartverzekering, rechtstreeks of middellijk, geen andere provisie dan:
 - a. afsluitprovisie; of
 - b. doorlopende provisie.
3. Onder vernumming van het vierde lid tot vijfde lid wordt na het derde lid een lid ingevoegd, luidende:
4. Het derde lid is niet van toepassing op provisie:
 - a. die door de consument of cliënt wordt verschaft aan de bemiddelaar of adviseur; of
 - b. die noodzakelijk is voor het verlenen van de dienst of deze mogelijk maakt.

Artikel III

Het **Besluit prudentiële regels Wft** wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 8 komt te luiden:

Artikel 8

De betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in artikel 5 staat niet buiten twijfel indien deze veroordeeld is ter zake van een misdrijf als genoemd in onderdeel 1 van bijlage A tenzij:

- a. er sinds het onherroepelijk worden van de uitspraak acht jaren of meer zijn verstreken; of
- b. de Nederlandsche Bank op grond van de omstandigheden of belangen, genoemd in artikel 9, tot een andere vaststelling komt.

B

In hoofdstuk 4 wordt na artikel 26 een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 4.3 Vangnetregelingen

Bepalingen ter uitvoering van artikel 3:17, tweede lid, aanhef en onderdeel d, van de wet

Artikel 26a

1. Een bank, beleggingsonderneming of financiële instelling die een verklaring van ondertoezichtstelling als bedoeld in artikel 3:110 van de wet heeft, beschikt over procedures en maatregelen die waarborgen dat de voor de uitvoering van de vangnetregelingen noodzakelijke gegevens voortdurend actueel worden bijgehouden en adequaat zijn vastgelegd.
2. De financiële onderneming verstrekt de gegevens, bedoeld in het eerste lid, onverwijld doch uiterlijk binnen 72 uur aan de Nederlandsche Bank in een voor de Nederlandsche Bank toegankelijke vorm:
 - a. op verzoek van de Nederlandsche Bank; of
 - b. nadat de Nederlandsche Bank ten aanzien van haar heeft besloten tot toepassing van een vangnetregeling.

C

In artikel 88, eerste lid, wordt na de zinsnede “een kredietbeoordelingsbureau indien het” ingevoegd: geregistreerd is, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de verordening ratingbureaus, en.

D

Aan artikel 131 wordt een lid toegevoegd, luidende:

5. Ter voorbereiding op de invoering van richtlijn nr. 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (herschikking) (PbEU L 335) stelt de Nederlandsche Bank in aanvulling op de op grond van het eerste lid, onderdeel a, door haar vastgestelde modellen, modellen vast voor de door entiteiten voor risico-acceptatie en verzekeraars te verstrekken staten, waarin kan worden afgeweken van de door de Nederlandsche Bank op grond van het eerste lid, onderdeel d, gestelde regels. Deze modellen bevatten uitsluitend essentiële informatie benodigd voor de uitoefening van het toezicht gebaseerd op genoemde richtlijn met betrekking tot de volgende onderwerpen:

a. voor de boekjaren 2011 en 2012:

1°. de balans, inclusief beleggingen uitgesplitst naar categorie en technische voorzieningen, met daarbij behorende informatie;

2°. een overzicht van het eigen vermogen en de samenstelling daarvan; en

3°. de berekening van het minimum kapitaalvereiste en het solvabiliteitskapitaalvereiste, met daarbij behorende informatie;

b. een resultaatanalyse voor het boekjaar 2012.

Artikel IV

Dit artikelen van dit besluit treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel V

Dit besluit wordt aangehaald als: Wijzigingsbesluit financiële markten 2011.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Financiën,

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

1. Inleiding

Het onderhavige besluit wijzigt een aantal algemene maatregelen van bestuur die hun grondslag hebben in de Wet op het financieel toezicht (verder: Wft).

In verband met de Verordening (EG) nr. 1060/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 inzake ratingbureaus (PbEU L 302) (verder: verordening ratingbureaus) zijn het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector en het Besluit prudentiële regels Wft (verder: Bpr Wft) aangepast.

In het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft is een paragraaf toegevoegd in verband met de vangnetregelingen.

Het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft (verder: Bgfo Wft) is aangepast naar aanleiding van een ingebrekestelling door de Europese Commissie (ingebrekestelling nr. 2009/2140). Voorts zijn het Bgfo Wft en het Bpr Wft naar aanleiding van een uitspraak van het College van Beroep voor het bedrijfsleven (verder: het College).

Ook is het Bpr Wft gewijzigd ter voorbereiding op de invoering van richtlijn nr. 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (herschikking) (PbEU L 335).

2. Inhoud van het besluit

Ten aanzien van de meer inhoudelijke onderwerpen in het onderhavige besluit wordt hierna een nadere toelichting gegeven:

2.1. Betrouwbaarheidstoets

Op grond van de Wft dient de betrouwbaarheid van personen, die het beleid van - onder meer - financiële ondernemingen bepalen of mede bepalen alsmede van degenen die toezicht houden op het beleid en de algemene gang van zaken van dergelijke ondernemingen, buiten twijfel te staan. In dat kader zijn in het Bgfo Wft en het Bpr Wft. De wijziging is noodzakelijk vanwege de uitspraak van het College van 4 maart 2010 (LJN: BL9360). Het College besliste in die uitspraak dat artikel 15 van het Bgfo Wft wegens strijd met het bepaalde in artikel 4:10, tweede en derde lid, van de Wft, zoals die bepaling blijkens de wetsgeschiedenis moet worden uitgelegd, onverbindend is. Artikel 15 schrijft dwingend voor dat de toezichthouder, in casu de Autoriteit Financiële Markten, tot een negatief betrouwbaarheidsoordeel komt indien de betrokken (kandidaat)(mede)beleidsbepaler onherroepelijk is veroordeeld ter zake van een misdrijf als genoemd in bijlage C, onderdeel 1, behorend bij artikel 13 van het Bgfo Wft, tenzij er sinds het onherroepelijk worden van de uitspraak 8 jaren zijn verstreken. Er vindt geen nadere belangenafweging plaats. Daarmee geeft artikel 15 van het Bgfo Wft een onjuiste uitwerking aan artikel 4:10, derde lid, van de Wft.

Artikel III, onderdeel A, wijzigt artikel 8 van het Bpr Wft omdat laatstgenoemd artikel een vergelijkbare strekking heeft als artikel 15 van het Bgfo Wft.

2.2. Invoering solvabiliteitseisen

In richtlijn nr. 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (herschikking) (PbEU L 335) (verder: de richtlijn) ontbreken de gebruikelijke overgangsbepalingen. De in de artikelen 309 en 311 van de richtlijn genoemde inwerkingtredingdata zullen worden gewijzigd in 1 januari 2013 door de verwachte omnibusrichtlijn II. Laatstgenoemde richtlijn zal de richtlijn wijzigen in verband met de invoering van drie Europese toezichthoudende autoriteiten.

Door het ontbreken van overgangsbepalingen zijn de bepalingen van de richtlijn direct van toepassing vanaf 1 januari 2013. Dit betekent onder andere dat entiteiten voor risico-acceptatie en verzekeraars (hierna: verzekeraars) per 1 januari 2013 dienen te voldoen aan de nieuwe solvabiliteitseisen. Wanneer een verzekeraar hieraan niet kan voldoen, dient hij de toezichthouder hiervan op de hoogte te stellen. Omdat de eerste rapportages, waar de nieuwe solvabiliteitsberekening onderdeel van is, eerst na het eerste kwartaal van 2013 beschikbaar komen, ontstaan er praktische invoeringsproblemen. De Nederlandsche Bank (DNB) dient toezicht te houden op de naleving van de nieuwe eisen zonder dat zij direct beschikt over de benodigde informatie. Verzekeraars dienen per 1 januari 2013 op de hoogte te zijn van hun financiële positie, gebaseerd op de eisen van de richtlijn en op dat moment al aan die eisen te voldoen. Zij hebben evenwel nog nooit conform deze eisen gerapporteerd aan de toezichthouder. Wel heeft een aantal verzekeraars meegedaan aan studies om de parameters van de berekeningen juist te krijgen, waardoor die verzekeraars wel al een indruk kunnen hebben. Om problemen zoveel mogelijk te voorkomen, is voorzien in de verplichting tot het indienen van enkele staten die zijn ingericht om de belangrijkste informatie op te leveren die op grond van de richtlijn is vereist zodat de verzekeraar zich tijdig kan vergewissen van de nieuwe eisen en indien noodzakelijk actie kan ondernemen zodat hij per 1 januari 2013 daaraan voldoet. Op deze wijze wordt een soepele overgang naar het nieuwe regime bewerkstelligd.

De rapportage wordt alleen opgelegd aan verzekeraars die onder de reikwijdte van de richtlijn zullen vallen. Dit zijn 200 verzekeraars, waarvan 130 een dergelijke rapportage al eerder hebben ingevuld in het kader van de QIS rapportages. Voorts wordt opgemerkt dat de rapportage alleen zal worden gebruikt voor meer inzicht; de invoering betekent niet dat ook de solvabiliteitseisen van de richtlijn eerder van kracht worden. De bestaande rapportages worden ongemoeid gelaten. Deze zullen bij gelegenheid van de invoering van de richtlijn worden aangepast. Hierdoor wordt bereikt dat op dit moment de lasten voor het bedrijfsleven zo laag mogelijk blijven.

Op grond van artikel 131, eerste lid, aanhef, van het Bpr Wft is de bevoegdheid van DNB om de rapportage als hier bedoeld voor te schrijven aan verzekeraars niet geheel toereikend. Dit kan ook

worden afgeleid uit artikel 130, tweede lid. Ook de grondslagen in de artikelen 3:72, vijfde en zevende lid, en 3:73 van de Wft zijn wellicht niet ruim genoeg, maar in samenhang met de grondslag in artikel 3:17, tweede lid, van de Wft wel. In dit lid wordt van verzekeraars geëist dat, willen zij kunnen voldoen aan de eis van een beheerste en integere bedrijfsvoering, zij financiële risico's moeten beheersen evenals andere risico's die de soliditeit van de verzekeraar kunnen aantasten en zorgen voor de instandhouding van de vereiste financiële waarborgen. Uit deze eisen vloeit onder andere voort dat indien bekend is dat de financiële eisen worden verhoogd, de verzekeraar hiermee rekening houdt en de bedrijfsvoering tijdig aan de nieuwe eisen aanpast. Een verantwoorde bedrijfsvoering vergt dat verzekeraars die onder de richtlijn vallen, hun bedrijfsvoering zodanig aanpassen dat zij in staat zijn de belangrijkste nieuwe staten over het boekjaar 2011 en 2012 in te vullen waarin informatie is opgenomen die op grond van de richtlijn nodig is om te beoordelen of voldaan wordt aan de nieuwe eisen. Dit betekent overigens niet dat de kapitaaleisen van die richtlijn al in 2011 en 2012 gelden, maar wel dat zij de gevraagde informatie in de staten moeten kunnen aanleveren. Bovendien hebben verzekeraars deze informatie ook zelf nodig om te kunnen beoordelen welke stappen zij nog moeten nemen om op 1 januari 2013 aan de dan geldende eisen te kunnen voldoen. Het nu aan artikel 131 toegevoegde vijfde lid maakt het mogelijk de belangrijkste informatie op systematische wijze te verkrijgen. Het betreft:

- (i) de balans met de beleggingen uitgesplitst naar categorie en de technische voorzieningen per line of business (zie de artikelen 75 tot en met 82 van de richtlijn),
- (ii) een overzicht van het eigen vermogen - inclusief het aanvullend eigen vermogen - naar bestanddelen, de indeling in de drie tiers en de mate waarin het minimum kapitaalvereiste en het solvabiliteitskapitaalvereiste worden gedekt door die tiers (zie de artikelen 87 en 88 van de richtlijn), en
- (iii) een berekening van het minimum kapitaalvereiste, bedoeld in artikel 129 van de richtlijn en de bestanddelen daarvan en van het solvabiliteitskapitaalvereiste volgens de standaardbenadering met inbegrip van de modules, bedoeld in artikel 104, eerste lid, van de richtlijn en de ondermodules, bedoeld in artikel 105 van de richtlijn.

Voor het boekjaar 2012 betreft het tevens een resultaatanalyse (zie artikel 51, tweede lid, van de richtlijn) voor het boekjaar 2012, d.w.z. een verklaring van de ontwikkeling van het eigen vermogen. Deze informatie stelt het de toezichthouder in staat om verzekeraars beter te begeleiden bij de overgang van de huidige solvabiliteitseisen naar de eisen op grond van de richtlijn, hetgeen overigens ook in het belang is van de polishouder.

Het is vanzelfsprekend dat op de vastgestelde modellen van staten artikel 131 in beginsel eveneens van toepassing is, zij het dat het eerste lid, aanhef (ten dele, zie hierna) en onderdeel a, geen toepassing kunnen vinden. Het eerste lid, onderdeel d, is uitgezonderd, omdat de waardering niet zal geschieden volgens de normale waarderingsmethoden die de financiële onderneming in haar jaarrekening toepast. In zoverre is dus ook artikel 131, eerste lid, aanhef, niet van toepassing. De toereikendheidstoets is onder de richtlijn niet meer nodig, in plaats daarvan zullen naast de activa voortaan ook de passiva op marktwaarde moeten worden gewaardeerd, waardoor de

vergelijkbaarheid en de transparantie tussen verzekeraars groter wordt.

Het nu ingevoerde vijfde lid kan bij gelegenheid van de invoering van de richtlijn weer vervallen.

Termijnen van indiening

Het is de bedoeling de indiening van de nieuwe staten over boekjaar 2011 gelijk te laten lopen met de indiening van de andere jaarstaten. Voor de indiening van de nieuwe staten over boekjaar 2012 wordt een kortere termijn gehanteerd, waarbij het de bedoeling is dat deze staten duidelijk eerder worden ingediend dan de eerste kwartaalrapportage conform Solvabiliteit II. DNB heeft die informatie namelijk zo spoedig mogelijk nodig in verband met de nieuwe eisen. Bovendien betreft het hier een beperkte hoeveelheid staten.

3. Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid

De voorgestelde bepalingen zijn voorgelegd aan de toezichthouders. Met hun opmerkingen is bij het opstellen van het voorstel rekening gehouden.

4. Administratieve lasten

Het onderwerp “Invoering Solvabiliteitseisen” brengt verandering van de lasten voor het bedrijfsleven met zich. De onderscheidenlijke lasten worden hierna weergegeven.

4.1 Invoering solvabiliteitseisen

Met de rapportages zijn administratieve lasten gemoeid. Uitgaande van cijfers van de nieuwe nulmeting voor levensverzekeraars (die van schadeverzekeraars zijn een fractie lager) komen voor de rapportagekosten voor 200 verzekeraars uit op: $200 \text{ maal } 12.600 = 2.520.000$ euro.

Daarnaast zullen er invoeringskosten zijn voor verzekeraars (70 van de 200 verzekeraars) die niet hebben deelgenomen aan de QIS rapportages. Verzekeraars hebben geen mededeling gedaan van de hiervoor verwachte kosten.

5. Consultatie

Het ontwerpbesluit Wijzigingsbesluit financiële markten 2011 is ter consultatie voorgelegd op de website: www.internetconsultatie.nl. Het heeft onderdeel uitgemaakt van een twee jaar lopend rijksbreed experiment met internetconsultatie bij wetgeving in voorbereiding waarbij alle ministeries tenminste 10% van hun voorstellen voor nieuwe wet- en regelgeving ter consultatie op deze website aanbieden. De looptijd van deze consultatie betrof ruim 6 weken (31 mei 2010 tot en met 12 juli 2010). Gedurende de consultatie van dit wetsvoorstel zijn er xxx reacties binnengekomen.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel I. Wijziging van Besluit bestuurlijke boetes financiële sector

In het wetsvoorstel Wijzigingswet Financiële Markten 2010 wordt voorgesteld dat de toezichthouder op grond van de artikelen 1:79 en 1:80 van de Wft dwangsommen en bestuurlijke boetes kan opleggen voor overtredingen van de verordening ratingbureaus. Artikel 36 van de verordening ratingbureaus verplicht de lidstaten voorschriften vast te stellen met betrekking tot sancties die van toepassing zijn op schendingen van de bepalingen uit de verordening. In dit artikel worden deze beboetbare bepalingen ingedeeld in de categorieën 1 tot en met 3 volgens de criteria uit de memorie van toelichting op de Wet wijziging boetestelsel financiële wetgeving.

Artikel II. Wijziging van het Besluit gedragtoezicht financiële ondernemingen

(Onderdeel A)

Dit onderdeel strekt tot wijziging van artikel 15 van het Bgfo Wft. Aan laatstgenoemd artikel is middels het (nieuwe) onderdeel b een element toegevoegd. Dat element biedt de toezichthouder de ruimte om bij de beoordeling van de betrouwbaarheid van een persoon, die onherroepelijk is veroordeeld terzake van een in de hiervoor genoemde bijlage opgenomen misdrijf, alle betrokken omstandigheden of belangen af te wegen. Gedoeld wordt op de omstandigheden of belangen die zijn opgenomen in respectievelijk de onderdelen a, b en c van artikel 16 van het Bgfo Wft. Als gevolg van die wijziging heeft artikel 15 van het Bgfo Wft zijn dwingend karakter verloren waardoor de toezichthouder niet meer kan volstaan met het toepassen van een gefixeerde beoordelingsmaatstaf. Hij dient telkens op basis van een nadere belangenafweging tot een oordeel omtrent de betrouwbaarheid van de (kandidaat)(mede)beleidsbepaler te komen. Het artikel 15 brengt nu dus tot uiting dat een onherroepelijke veroordeling in de afgelopen 8 jaren terzake van een misdrijf als genoemd in bijlage C, onderdeel 1, behorend bij artikel 13 van het Bgfo Wft, in beginsel leidt tot het oordeel dat de betrouwbaarheid van een (kandidaat)(mede)beleidsbepaler niet buiten twijfel staat. De hiervoor bedoelde misdrijven zijn immers dermate ernstig van aard dat dit oordeel vrijwel onontkoombaar is. De toezichthouder kan evenwel tot een ander oordeel komen, indien er zwaarwegende argumenten zijn om anders te besluiten.

(Onderdeel B)

Artikel 77, eerste lid, onderdeel a, wordt gewijzigd ter implementatie van artikel 3, lid 1, onderdeel c, van Richtlijn 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 betreffende de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten en tot wijziging van de Richtlijnen 90/619/EEG, 9/7/EG en 98/27/EG van de Raad. In dit artikel is onder meer bepaald dat indien de consument te maken heeft met een andere beroepsbeoefenaar dan de aanbieder, de consument informatie dient te ontvangen over de identiteit van die beroepsbeoefenaar, de hoedanigheid waarin hij tegenover de consument optreedt en het geografische adres dat relevant is voor de betrekkingen tussen de consument en deze beroepsbeoefenaar. De Europese Commissie heeft Nederland in gebreke gesteld vanwege een onvolledige implementatie van artikel 3, lid 1, onderdeel c. Tot op heden was in artikel 77 niet vereist dat de financiële dienstverlener de consument

ook diende te informeren over de hoedanigheid waarin hij optrad tegenover de consument, terwijl in het voormelde artikel in de richtlijn is bepaald dat indien de consument te maken krijgt met een andere beroepsbeoefenaar dan de aanbieder, de consument precontractuele informatie dient te ontvangen over de hoedanigheid waarin deze beroepsbeoefenaar optreedt tegenover de consument. Gelet hierop wordt aan onderdeel a toegevoegd dat de financiële dienstverlener informatie dient te verschaffen over de hoedanigheid waarin hij optreedt tegenover de consument. De financiële dienstverlener dient de consument tevens te informeren over zijn naam, adres en eventuele statutaire naam en handelsnamen, zodat de consument zich kan vergewissen van de identiteit van de financiële dienstverlener, de beroepsbeoefenaar daaronder begrepen, van wie hij voornemens is een financieel product af te nemen.

(Onderdeel C)

In het tweede lid is in onderdeel a, onderdeel b, onder 1, en onderdeel b, onder 2 om definitietechnische redenen de term consument toegevoegd.

Per 1 januari 2010 is de regeling van artikel 149a op zodanige wijze aangepast dat binnen het kader van de normen als opgenomen in het eerste en tweede lid uitsluitend nog zijn toegestaan provisies die ter gelegenheid van de totstandkoming van een overeenkomst zijn verschaft of ontvangen. Het derde lid van artikel 149a verwoordt dit uitgangspunt door te bepalen dat alleen afsluitprovisie en doorlopende provisie zijn toegestaan. De voorheen geldende uitzonderingen hierop voor niet-geldelijke provisies en geschenken met een geldelijke waarde tot maximaal € 100 zijn door de onderhavige aanpassing van het derde lid geschrapt.

In het vierde lid, onderdeel a, is geregeld dat provisies die door de consument of cliënt worden betaald evenmin onder het toepassingsbereik van het derde lid vallen. Als provisies door de consument of cliënt worden betaald kan de provisiebetaling als zodanig geen prikkel zijn voor de adviseur of de bemiddelaar om niet in het belang van de consument of cliënt te handelen. In het vierde lid, onderdeel b, is geregeld dat het derde lid niet van toepassing is op provisie die noodzakelijk is voor het verlenen van de betreffende dienst of deze mogelijk maakt.

Artikel III. Wijziging van het Besluit prudentiële regels Wft

(Onderdeel A)

Zie voor een toelichting op dit onderdeel de toelichting bij artikel II, onderdeel A.

(Onderdeel B)

Artikel 3:17 van de Wft geeft voorschriften met betrekking tot een beheerste en integere bedrijfsuitoefening. In de Wijzigingswet financiële markten 2010 wordt aan artikel 3:17, tweede lid, van de wet een onderdeel d toegevoegd. Met betrekking tot banken, beleggingsondernemingen en

financiële instellingen die een verklaring van ondertoezichtstelling hebben bepaalt dat nieuwe onderdeel dat de beheerste en integere bedrijfsuitoefening betrekking hebben op een administratie die zodanig is dat, in geval van toepassing van een vangnetregeling, deze geen belemmering vormt of kan vormen voor de uitbetaling van de vergoeding binnen de ingevolge artikel 3:261, tweede lid, van de wet bepaalde termijn. Die bepaling wordt thans uitgewerkt. Bepaald is dat de desbetreffende financiële ondernemingen over procedures en maatregelen beschikken die waarborgen dat de voor de uitvoering van de vangnetregelingen noodzakelijke gegevens voortdurend worden bijgehouden en adequaat zijn vastgelegd. Welke gegevens nodig zijn voor de uitvoering van de vangnetregelingen, bepaalt DNB.

In het tweede lid is bepaald dat de desbetreffende financiële ondernemingen die gegevens onverwijld verstrekt aan DNB in twee gevallen. Het eerste geval betreft de situatie tijdens lopend toezicht. In dat geval moeten de gegevens worden verstrekt onverwijld doch uiterlijk binnen 72 uur na een daartoe strekkend verzoek van DNB. De reden hiervoor is dat DNB moet kunnen controleren of de financiële onderneming inderdaad in staat is om de gegevens binnen de gestelde termijn te verstrekken. Het tweede geval betreft de situatie waarin DNB tot toepassing van een vangnetregeling heeft besloten nadat op de desbetreffende financiële onderneming de noodregeling van toepassing is verklaard, in staat van faillissement is verklaard of nadat aan haar surseance van betaling is verleend. In dit geval rust de verplichting, bedoeld in artikel 26a, op de bewindvoerders onderscheidenlijk de curatoren. Vanwege de beperkte periode – twintig werkdagen – waarbinnen DNB betalingen ingevolge het depositogarantiestelsel moet hebben gedaan, is het van belang dat de gegevens op zo kort mogelijke termijn aan haar worden verstrekt. Daarom is bepaald dat de verstrekking onverwijld, doch uiterlijk binnen 72 uur dienen te worden verstrekt. In het in onderdeel a bedoelde geval betekent dit dat de gegevens binnen 72 uur na het verzoek van DNB dienen te worden verstrekt. In het in onderdeel b bedoelde geval betekent dit dat de gegevens binnen 72 uur na het besluit tot toepassing van de vangnetregeling dienen te worden verstrekt. Een verzoek van DNB is dan niet nodig.

(Onderdeel C)

In artikel 4, eerste lid, eerste volzin, van de verordening ratingbureaus is opgenomen dat beleggingsondernemingen, instellingen voor collectieve belegging in effecten, kredietinstellingen, pensioenfondsen, verzekeraars en herverzekeraars bij het gebruik van ratings voor regelgevingsdoeleinden alleen gebruik mogen maken van ratingbureaus die overeenkomstig de verordening ratingbureaus zijn geregistreerd. Omdat de verordening ratingbureaus geen verandering beoogd van de vastgestelde procedure voor de erkenning van externe kredietbeoordelingsinstellingen (EKBI's) blijven de bestaande verantwoordelijkheden van de toezichthouders op dit gebied ongewijzigd. DNB zal derhalve toezicht op dit gebruik van ratings voor regelgevingsdoeleinden blijven houden. De Autoriteit Financiële Markten zal toezicht houden op de ratingbureaus zelf.

(Onderdeel D)

Zie voor een toelichting bij dit onderdeel paragraaf 2.2 van het algemeen deel van deze nota van toelichting.

Artikel IV

Vanwege juridisch-technische redenen is gekozen voor een inwerkingtredingbepaling die het mogelijk maakt om bij koninklijk besluit een voor de verschillende artikelen van dit besluit een verschillend tijdstip van inwerkingtreding te bepalen.

De Minister van Financiën,